Stockholm den 17 Jan. 1854.

Broder August!

Samtidigt med dessa rader reser Sällström. Det band, som är mellan honom och mig, gör att jag önskar nämna några ord i hans sak. Ehuru detta således är anledningen till mitt bref, så är det dock icke den enda; min önskan att meddela sig finner ej ord, när man är owan vid bref-wexling, såvida ej särskild anledning inträffar. Ehuru Johannes sökt vinnlägga sig om stilen, så har den ej ännu blifvit wan; min enda begäran vore derföre att han blir begagnad, såwidt det kan ske, äfwen till skrifning och annat, hwaraf han kan lära sig. Den andra begäran är, att han skulle få ligga allena.

Herr Joh. August Bergman,
i Neder Kalix
&
Björkfors.

Ehuru hans behofvet är stort att stundom kunna vara ensam, så förmodar jag att han sjelf ej gerna skulle framföra en sådan begäran. Här i Stockholm har han ständigt varit under Guds uppfostran, och mången gång så starkt rörd af Guds Anda, att han ej kunnat undertrycka sitt behof att höyljudt gifva det tillkänna. Wid sådana tillfällen har jag oftast varit i enrum med honom, och fått förstå, att den som har det så, måste högeligen åstunda att kunna utgjuta sig. Dessa omständigheter wåre nu lagda på ditt broderskjärta. Han är en af de wåra.

Att det war en gemensam glädje att återse Robert, kan wäl förstås. Snar resa torde ej nu blifva långe fördröjd, ehuru tiden till widare är obestämd. Blott mina ögon äro goda, så arbetar jag med godt hopp på de theologiska ämnena, med hopp nemligen att arbetet skall föra till det beskärda målet. – Du följer troligen bättre med tidningarna än jag, som under närwarande förhållanden nöjer mig med de allmännaste underrättelserna. Mamma Törngvists förutsägelser om de svåra tiderna som stunda, synas nu gå i fullbordan. – Skrif någon gång, så kan jag få att swara. Såsom uppfinnare är jag swag.

Helsa hjertligen Carolina, och Anna, när hon träffas; äfven barnet önskar mitt hjerta helsa, ehuru helsningen ej kan mottagas. Lef wäl! Din

Carl Henrik B.

Stockholm den 7 Febr. 1854.

Bäste Broder August!

Tack för ditt wälkomna bref af den 29 Januari! Ehuru jag ej har särskildt anledning att skrifva, så roar det att sända några rader, helst jag i dessa dagar varit utan sysselsättning; Robert har nemligen rest till Folkerna, och när hwarken han eller Sällström äro tillstädes, så saknas förläsare, hwilken icke så sällan behöfver anlitas - Tiden för vår afresa är nu nära för handen, enligt Roberts anordning, som härwid är den drifvande personen. Längre än 14 dagar dagar till, torde vi ej komma att dröja hemma. Resan är ej för mig ett mål, endast en genomgång till ett bakom liggande mål, ännu obekant, men, som jag hoppas af Guds godhet, önskanswärdt.

Ryktin om krig omgifva oss från alla håll; utgången är oviss, men jag är öfvertygad, att det som nu sker är en förberedelse till Menniske-Sonens tillkommelse, om ock denna icke är så alldeles för bören. Svåra tider måste tvifvelsutan dess-förinnan genomgås. Det behöfves både att se ut, för att dömma om tidens teiken, och se in, för att blifva bearbetad och förändrad. – Tiden hastar, nemligen till postens afgång, jag måste derföre afbryta mina resonnementer, hvilkas torftighet du öfverser för välmeningens skull, att ha något att språka om. Helsa wänner på Björksjö, och låt höra af dig någon gång, om ej olust hindrar. Det kan åtminstone ej skada att underhålla brefwexlingen då och då. Det är ej litet hugneligt att höra, huru väl I mån på Björk

sjö, hufvudsakligen derföre att välbefinnandet är en Guds gåfva. Välsignelsen kommer ofvanifrån, och säkert är en förståndig hushållning med de futtiga en god källa för välsignelsen. Jag måste nu sluta, Gud vare med dig, älskade Broder, och före oss, ännu på skilda orter, hvar och en till sitt mål. Farväl.

Carl

Högädle Herr J. Aug. Bergman,
Neden Kalix
och
Björkfors.

Stockholm den 17 Februari 1854.

Bäste Broder August!

Ännu några ord före min afresa. Närmaste anledningen är den, att jag anser mig böra meddela en underrättelse från Carl Lundberg, som säkert fägnar dig, då du sjelf bekymmer om hans bortkomst. Jag mötte honom i dag på gatan med två wattenflaskor, han observerade mig först, helsade och war så glad och liflig att jag vet mig ej ha sett honom sådan under hans vistelse på Björkfors. Jag samspråkade en stund, och inhämtade deraf att han var rätt nöjd i sin nya ställning, och när han är det i början, då det är swårast, så kan man hoppas om bättre sedermera.

Afven Enligt hvad vi hört af hans mor, lärer han finna sig väl; man kan deraf se, att det är fåfängt att söka använda en menniska på annan plats än naturen henne anvisat. Att bli en duglig snickare är mål nog för Cacce i denna werld. -
Jag nämnde ej i sista brefvet min glädje deröfver att Johannes blifvit så väl herbergerad, men det som är väl, vedergäller sig sjelf på ett eller annat sätt. - Hvad säger du om de stora händelser som synas förestå? Säkert skall det nu snart, så väl i de stora samfunden som i den mindre kretsen af enskilda, blifva uppenbart för verlden, att det är en Gud som styrer. Men att lära känna denne Gud, och stå med honom i gemenskap är en annan sak, som icke blifver alla del, men lycklig den som får den! Emellertid måste de orden stå fasta, att den som söker, skall finna. Dermed, käre August, kämpa vi till vidare. Jag vill ej skrifva mera, för att bespara ögonen; helsa din omgifning, lef väl önskar brodren

Carl Henrik Bergman

Hdle Herr Joh. Aug. Bergman,
Neder-Kalix
och
Björkfors.

Stockholm den 17 Mars 1854

Broder August!

Min resdag är bestämd till den 30 denna, hvarom säkert Pappa redan nämnt. Robert ämnade direkte till London från Bremen, och vår mening hade varit att sammanträffa i London. Jag tror nu, att min resplan blir förändrad, att jag först besöker södra Tyskland och kanske Schweitz. Detta får emellertid vara obestämt, till dess jag kommit till Bremen, och derifrån fått brefvexla med Robert. Den nytta jag önskar af resan är, att kunna blifva mera sjelfständig än min natur hittills medgifvit mig, eller rättare att få bättre hållning, och äfven att se förverkligadt mycket som man läst beskrif-

ningar om, hvarigenom äfven en
betydlig fördel torde vinnas
för min examen. Blifva ögonen
derigenom styrkta, så är det så
mycket bättre. De äro nu rätt bra,
men som jag hemma ej har annat
att göra, än sysselsätta mig med
böckerna, så kunna de ej annat
än blifva svaga åter. – Hos Fru Lind-
ström träffade jag en viss Herr Rubach,
som sade sig träffat dig i Paris, och
bad mig helsa. – Helsa hjertligen
Carolina, och för öfrigt alla
wänner på det kära Björkfors.
Troligen äro dessa slarfviga rader
mitt afsked. – Ännu en sak som jag
ber dig ej glömma, ehuru den kommer
till tals allt för långt på förhand.

Skicka med Pappa, när han reser
ned ifrån Norrland, eller med
någon annan säker resande i
sommar, en Commentar till Obadia
och en dito till Jesaia, af Caspari.
Begge dessa böcker äro i gult om-
slag, till finnandes i Roberts
bokhylla. Ursäkta att jag be-
svärar med småsaker, men jag
ber öfver dem vid återkomsten
till examen. Lägg denna omtanka
på Johannes!

Farwäl! Älskade Broder från
din tillgifne
Carl Henrik Berg[illegible]